

roman

ŞEBEK
ROMANI

A Y Ş E Ş A S A

ŞEBEK ROMANI

Ayşe Şasa

TİMAŞ YAYINLARI | 1598

Ayşe Şasa Kitaplığı | 2

EDİTÖR

Seval Akbıyık
Halit Ömer Camcı

KAPAK TASARIMI

Ravza Kızıltuğ

İÇ ÇİZİMLER

Mustafa Gül

5. BASKI

Haziran 2019, İstanbul

ISBN

ISBN: 978-975-263-518-0

9 789752 635180

TİMAŞ YAYINLARI

Cağaloğlu, Alemdar Mahallesi,
Alayköşkü Caddesi, No: 5, Fatih/İstanbul
Telefon: (0212) 511 24 24

timas.com.tr

timas@timas.com.tr

   timasyayingrubu

Kültür Bakanlığı Yayıncılık

Sertifika No: 12364

BASKI VE CİLT

Sistem Matbaacılık
Yılanlı Ayazma Sok. No: 8
Davutpaşa-Topkapı/İstanbul
Telefon: (0212) 482 11 01
Matbaa Sertifika No: 16086

YAYIN HAKLARI

© Bu kitabın Türkiye'deki tüm yayın hakları Timaş Yayınları'na aittir.
Tanıtım amacıyla yapılacak alıntılar dışında hiçbir şekilde
kopya edilemez, çoğaltılamaz, yayımlanamaz.

Kendisiyle sık sık Kafka'dan, dünya ahvalinden ve şebeklerden söz ettiğimiz Muhterem M.S. Beyefendi için...

Bu öykü 2075 yılında hayali bir toplumda geçer,
öyküdeki olay ve kişilerin gerçeğe ilgisi yoktur.

I. AMADEUS

Pavlov Meydanı'nı inim inim inleyen orangutan hırıltıları... Kısa, belli aralıklarla duyulan polis sirenleri... Özellikle turuncu tulumluların, şebek çılgılığı biçiminde frekanslanmış alarm sinyalleri... Pırıl pırıl Viyana sabahını allak bullak eden keşmekeş... Eski adıyla Viyana, yeni adıyla XB21, nicedir yeni provokasyonlarla sallanıyordu...

Amadeus, yatakta gerine gerine sabah sersemliğini savuşturmaya çalışıyor, onüç kat aşağıda, Pavlov Meydanı'nda vuku bulan alarm durumunu hiç mi hiç merak etmiyordu...

Bundan yirmisekiz yıl önce, son gerçek orangutan ayaklanmasından sonra, gezegende orangutanların şebeklere verebilecekleri fazla bir zarar kalmamış, şebek-orangutan çatışmasının asıl eksenini başka noktalara kaymıştı.

Amadeus, yine de, başucundaki telekomünikasyon kumandasına uzanıp yeşil düğmeye bastı. Tavandaki iki numaralı ekranda önce yeşil sinyal gördü, ardından sunulan yeşil tebliği okudu: "GALAKSİDE DURUM - YEŞİL SİNYAL: - 1., 2. ve 3. alanlarda tam barış... 4. alanda zayıf dereceli orangutan paraziti - provokasyon..."

Bu kadicilik provokasyon hep olurdu. Orangutanlar yıllardan beri gezegendeki ilkel unsurları sindirmeye yarıyorlardı... Gezegende bir kaba güç tehdidi olmasa her şey rayından çıkar; özellikle, anayurtlarından her yere dağılmış ilkel unsurlar, göçmenler...

Amadeus, yatağın sol tarafında, mor duvardaki otomatik buzluğa sinyal göndererek oradaki kutudan bir bardak Yeni Gine E-3 tipinde koyu turuncu suyu ısmarladı. Ayakucundaki pembe duvarda duran otomatik ısıtıcıya da Endonezya yosunu, garnitürlü, orta derecede pişmiş sahanda yumurta komutu verdi.

Yatağın alt kısmındaki sandıktan mavi alarm duyuldu.

Gezegensel bölge saati 9:30.

Ardından, minyatür müzik dolabında bir gece önce kurgulanmış program gereğince, Amadeus'un adaşı Wolfgang Amadeus Mozart'tan seçme quartet serisi başladı.

Buzluktan uzanan kol, Amadeus'a bir gece önce ayarladığı program uyarınca bir bardak karbonatlı su uzatmıştı. Antidepresana henüz bir saat vardı.

Amadeus karbonatlı suyu içti. Şimdi midesi rahatlayacak, kahvaltıya hazır duruma gelecekti.

Yatağın yanındaki tablada siyah düğmeye bastı. Tavandan yavaş yavaş inen aygıtın sevimli biçimde kendisine yaklaşım kapaklarını açmasını bekledi. Serebral masaj aygıtı onun sabah sevgilisiydi. Aygıtını "Yüksek Frekanslı Beyin ve Kas Masajı" otomatiğine ayarladı.

Tavandaki sabah haberlerini izlerken, bir eliyle telekomünikasyon kumandasına uzandı, diğer eliyle otomatik ısıtıcının sunduğu tepsiyi aldı. Yatağın baş eğimini hafifçe yükseltti, tepsideki Endonezya yosunlu yumurtayı, çalgı kutusundan yavaş yavaş gelen Wolfgang Amadeus Mozart quartetini ve şakaklarına ayarlı masaj aygıtının etkisini sindirerek yemeğe koyuldu. Haz, yüksek haz, beyninden boynuna, oradan aşağı, ayaklarına iniyor; Amadeus binbir düşünce, binbir lezzet, binbir neşe içinde geviş getirircesine hayal kurmaya başlıyordu. Endonezya yosununun egzotik, tatlı ekşili lezzeti, ona hep Marx Sokağı'ndaki Uranüs Kahvesi'nde Kuğu Lena'ya rastladığı anı çağırıyordu... Ah Lena, feminist Lena, Ah Lena, melankolik Lena, Ah Lena, astronom Lena... Antidepresanlarını neden vaktinde almıyorsun?

Yemek tepsisini bir an bırakıp otomatik konuşmacıya uzandı. G III, B-8720-224 nolu konuşma bağlantısını çevirdi.

Lena yerinde yoktu... Hep böyledir... Uykusu kaçmıştı Lena'nın, gece gezintisine çıkmıştır. Ayda şimdi saat 22:10... Bir türlü tedavi ettirmediği kronik uykusuzluk Lena'yı bu saatlerde çılgına çevirir.

Amadeus sırt üstü uzandı. Tepsiyi duvardaki yerine geri göndererek gözlerini yumdu. Ah bu andante... Ah Amadeus Mozart'ın serebral tınıları... Ah bu entelektüel haz anları...

“Ah Amadeus... Ne muhteşem bir şebeksin... Ah Amadeus, ne muhteşem bir şebeksin...”

Sarılar, sonbahar sarıları... Buzullar... Buz çölleri... Mavi sular... Zaman aşımı... Zaman aşımı.

Okyanusya adalarında, bir sörf, dalgalar, köpükler, mercan adası görüntüleri...

Klimanjaro... Karlar ve zirve. Zaman aşımı... Zaman aşımı...

“Ah Lena... Ne muhteşem bir melankoli seninkisi... İkimiz de melankoliğiz sen de, ben de. Aynı türden olanlar aşta anlaşamaz...”

Ah bu andante... Ah bu şebek, muhteşem Şebek Amadeus... Sonbahar sarısı... Ah bu melankolik-entelektüel Amadeus Mozart.”

Amadeus birden ılık sabah düşlerinden usandı... Bir anda kararını verdi. Haz makinesini devreden çıkardı.

Şimdi her şey daha normaldi... Saat 10:30'da sinyal çaldı...

Şimdi Amadeus, 2075 yılının felsefe asistanı. Melankolik Şebek Amadeus ile 1750'lerin müzisyen cediti, şebek büyüğü Amadeus Mozart arasındaki mito-poetik ilinti, yepyeni anlık hazların, beyinsel-duygusal çağrışımların kapısını açtı... Saat 10:30... Antidepressan hapların alınma zamanı ve beş on dakika içerisinde kendiliğinden başlayan canlılığın büyüme dönemi. Vivace...

Melankolik şebek Amadeus, yataktan ağır ağır kalktı, ayağını yatağın kenarındaki kerevetimsi basamaklara dayadı...

Parlak, kızıl renkli, sentetik tüyden yapılmış neşeli şebek tulumu bir el uzatımlık yerdeydi... Şebek Amadeus, tulumunu ferah bir iç çekişle giydi...

Neo-Darwinci Aydınlanma'nın bir ürünü olarak, önceki Aydınlanma'nın bir ürünü olan Amadeus Mozart'a müthiş bir

ruhi yakınlık duyuyordu. Ezgilerdeki oyunbaz entelektüalizm onu büyülüyor, büyülüyordu...

Amadeus lakabını kullanması bundandı...

Kişilerin, beğenilerinden kaynaklanan lakaplarına, ruhsal yakınlıklarına göre sınıflandırıldığı galaksiyel imparatorlukta, B kategorisinde yurttaş Melankolik Amadeus, hazlarına, hayallerine, tutkularına en uygun ortamı sürdürmekten hoşnuttu.

Pavlov Meydanı'na bakan 26 katlı gökdelenin 13. katı mutlu bir ana rahmi biçiminde döşenmiş bu orta boy memur evi; işyerine hiç gitmeden, entelektüel hazlar kovalayarak ve memuriyetinde terfi amacıyla hazırladığı, iki yıldır üzerinde çalıştığı tezi; hayal kurmak için bol bol zamana sahip oluşu, en çok da bu sonucusu, onu gezegensel hayatın tüm şiddetine, tüm zorluklarına karşı koruyan bir gizem ve mutluluk çemberi oluşturuyordu. Fazlasını beklemiyordu.

İki yıl önce nehirden cesedi çıkarılıp 820. Caddedeki B tipi şebek mezarlığına defnedilen sevgili arkadaşı Şizoid Re-Re'nin kaybı, onu hem antidepresanların dozunu hafifçe arttırmak, hem de melankolik kuğu Lena'ya olan tutkusunu daha da güçlendirmek sonucuna yönlendirmişti. Lena'nın da kendisi gibi bir melankolik olması, dostluklarını son derece güçleştiriyordu. Evlilik, benzer türler için hiç tasarlanamaz bir şey sayılırdı.

Amadeus, kızıl şebek giysisini üstüne geçirir geçirmez, lavaboda, ılık suyla yüzünü yıkadı, bilgisayarın başına geçti.

Önce AIRBUS kutusunda, sabah haberlerine göz gezdirdi... 2075 yılının bu parlak Şubat sabahında, Satürn civarında esrarengiz bir patlama olmuş, iki uydu kaybolmuştu. C şiddetinde bir tayfun, güney yarımküreyi baştan başa tehdit etmekteydi.

Gezegende, dört çeşit yeni virüs görülmüştü. İki deri, biri kas hastalığı; biri de korkunç bir gripti...

Sinüs 3 adlı öldürücü grip hızla yaklaşmaktaydı. Aşı demek, aşı olmak için eczaneye inmek demekti. Ah tembellik, anlık hazlarımızın yoğunlaştırıcısı, ana rahmindeki hayallerimizin güçlendiricisi tembellik... "Yarın öğleden sonra acaba eczaneye

inebilir miyim?” diye düşündü, tembel bedeniyle bu konuda pazarlığa girişti. Aynı anda, deprem alarmının keskin sinyali ile fırladı. Hissettiği hafif çarpıntıyı önleyemiyordu... Kendini oturma odasındaki çelik kasaya atar atmaz soluklandı. Deprem etkisini göstermeye başlamıştı.

Hâlâ bir gidip bir gelerek, çatır çatır esneyen bu binada oturmasının tek nedeni, burada kiraların gülünç derecede düşük oluşuydu...

2020’li yılların başlarında inşa edilmiş bu demode gökdelenin depreme bu denli dayanıklı oluşu, geçirilen bunca sallantıdan sonra ortadaydı. Herkesin yerdelenlerde yaşadığı bir çağda bir gökdelende barınmakta ısrar edişi, biraz fantezi, biraz da bütçe gereği idi.

Dijital saatinde süre tuttu: “Dört dakika sürebilir, ancak şiddeti 4.1’den fazla değil...” Ah yeryüzü, ah bilinmeyen bilimsel deneylerle çivisi çıkmış yeryüzü, ah korkular...

Alnında birikmiş hafif teri sildi, çelik kasada bekledi. Gündelik, sıradan bir olaydı ama her zaman, her yinelenişinde bahçe içinde tek katlı bir evi özletiyordu ona...

Geçen yaz ziyaretine gittiği İmtiyazlı Görevli arkadaşı Doris, “Tembelsin Amadeus... Bulunduğun mekânda bile terfi edemezsin...” demişti. “O tezi belki hiçbir zaman bitiremeyeceksin.” Doris’in evi ortancalarla süslü bir bahçenin ortasındaydı. Gezegende tek tük kalmış “normal” tipi sinir sisteminin tüm imtiyazlarını kompleksizce sahiplenmiş bir kızdı Doris... Üst düzey yetkililerden oluşan çevresi, dolgun geliri, göz alıcı yetkilerle donanmış bir hayatı vardı... Çalışkan, neşeli, orta derecede, tam normal derecede tutkuluydu. Doris gibi bir kızla evlenmekle gerçek bir terfiye hak kazanacak olsa da, Lena’nın aklı baştan alan güzelliği bu tür düşünceleri bugüne dek engellemişti...

Dört dakika yirmioç saniye süren mini deprem bitince, çelik kasadan çıktı. Tavandaki otomatik bilgisayar sarı sinyal veriyor, tehlikenin geçtiğini bildiriyordu. Ancak henüz hasara dair bir bilgi yoktu.

Bir bardak su içti, soluklandı. Sonra gezegensel tekelin resmi gazetesi 'Airbus'a döndü. Bir süre daha haberler arasında gezindi. Gezegeni yöneten üçlü konsilin toplantı halinde olduğunu öğrendi, sonra 'Süblim Orangutan' kutusuna girdi. Sanat, edebiyat spotları arasında gezindi, ilgisini çeken bir şey yoktu... Daha doğrusu, biraz önceki deprem sanata karşı motivasyonunu kırmış gibiydi...

Kendini zorladı, dikkat kesildi. Zorladı, yeni bir giriş yaparak iki yıldır üzerinde çalıştığı tezin 1012. paragrafına döndü. "Şebek epistemolojisinde üçüncü aşama" adlı tezinin 1012. paragrafında "kritik söylem kültürü" bahsine kilitlenmeye, biraz yol kat etmeye niyetliydi.

Freud, Marx, Pavlov gibi Neo-Darwinci İkinci Aydınlanma öncesi düşünürlerin sağladıkları eleştirel gerilimin ve gizemci tekniklerin şebek türünün kavrayışını ne denli geliştirdiğini irdeleyen bu pasajlar parlatılmaya muhtaçtı.

Amadeus durdu, düşündü:

"Kalksam, bir şeylerle oyalansam, bir saat sonra yeniden işe girişsem..."

Lena'yı çok özlemişti. Ay çevresindeki mor uyduda astronot Lena şimdi gecenin tedirginliğini sürdürüyordu. Terliyor muydu, sarı perçemleri ılık ılık alnına yapışıyor muydu?

Lena; hep ışıklı battaniyeler, fosforlu yastıklar kullanmayı seven Lena... Bir haftadır aramıyor, bu da Amadeus'u çıldırtıyordu...

Bir kez daha Freud-Marx-Pavlov üçgenine dönmeyi denedi...

En çok Freud'u seviyordu...

"Tanrı süblim bir yanılsamadır" diyen, insan denen şebeği kendisiyle, hazlarıyla oyuna tutuşmuş kancık bir oyunbaz olarak tasvir eden, Neo-Darwinci Aydınlanma'nın destansı büyüğü, kokainman ceddimiz Freud... İnsan denen şebeğin, evriminde yepyeni bir aşama kat ederek kendini tazelemesinde, yani miladı 2007, şebek takviminde Büyük Eşik adı verilen o muhteşem çizgiye ulaşmasında bunca etkin olan Freud, haz avcılığı kavra-

mına da, bu süreçte ayrı bir kutsallık yüklenmesine kaynaklık etmişti.

2000'de bilgisayara 'I want coffee' 'Kahve istiyorum' cümlesini yazdıran ilk doğal şebekten bugüne, 2075'e kadar uzanan o kahramanlıklarla büyük geçitte kutsal süreç, dört ayrı epistemolojik aşama kaydediyordu.

a) 'I want coffee' diyen ilk doğal şebeğin ışığında Darwin'e yeniden vurgu sürecinin başlaması.

b) 2015'te, Angelicus Watkins tarafından insanlığın en büyük ereği olan zihinsel şebekliğin Darwin ışığında yeniden tarif edilmesi ve tarihin şebeksel açıdan yeniden açılması.

c) 2015'ten başlayarak, Freud, Marx, Pavlov ekseninin Angelicus Watkins ışığında yeniden değerlendirilmesi.

d) 2015'ten günümüze, şebeksel gizemci meditasyon süreçlerinin tür arasında yoğunluk kazanması ve şebeksel hilekârlığın en ince boyutlara ulaşması.

Sürekli hazzın bir hayat ideali olarak en yüksek ifade biçimlerine ulaştığı günümüzde, Amadeus'un tezi henüz fazlaca kuru ve fantezi yoksunuydu.

Şimdi Amadeus'un uzun meditasyon seanslarına, serebral haz noktalarını yoğunlaştırmaya ihtiyaç vardı. Amadeus bunu çok iyi biliyor ancak gereğini bir türlü yerine getiremiyordu. Bir ara, bulunduğu binanın beşinci katındaki meditasyon merkezine kaydolmuş, yirmiüç şebekten oluşan sınıfta korkunç bir can sıkıntısına kapılarak bu işten hemen vazgeçmişti.

Yuvakim Toreos'un "5 Aşamalı Şebek Meditasyonu" kitabı -kişiyi renksel haz âlemine inisiye eden kitap- nesine yetmezdi. Her gün on dakika devam etse yol alacak, hem hayatı, hem bilimsel üslubu gelişecekti.

Tembelliğinin, kendisini çevreleyen şefkatsizlikten ileri geldiğini sık sık düşünür olmuştu.

Annesi ve babası, 28 yıl önce, Büyük Orangutan Ayaklanması'nda evlerine bir roketin isabet etmesi sonucu ölmüşlerdi. Aslında o ayaklanmada pek çok göçmen telef olmuş, şebekler-

den pek bir zayıf verilmemişti. Annesiyle babasını yitirmesi kötü bir kaza, Amadeus için büyük bir bedbahtlıktı... Nehirde boğulan arkadaşı Şizoid Re-Re'nin annesi Şebek Anne, gelişme çağında Şizoid'i ne kadar ihmal ettiyse, Amadeus da yetiştigi yetimhanede o derece ihmale uğramıştı.

Şebek Anne'nin ihmali, Şizoid'in otuz yaşına varmadan çıldırıp akıl hastanesini boylamasına, kendisinin yetimhane serüveni de şaşmaz sakatlığına yol açmıştı.

"Ah Şizoid, seni özlüyorum" diye iç geçirdi. Keder, kalbinden sol koluna doğru yayılmaya başladı.

Sonra hemen Lena'yı düşündü, saate baktı. Gezegensel saat 10:46. Şimdi Ay'da da geceyarısı. Lena bu saatte aranmayı sevmez. Uykusu kaçmış olabilir, arkadaşlarıyla gevezelik etmeye Ay kafelerinden birine inme bile, bu saatte cep arayıcısının çalmasından hoşlanmayabilir. Amadeus onu, yalnız isimlerinden tanıdığı uydu arkadaşlarından kıskanıyordu.

Psikastenik Jojo ve Megalomanyak Brutus... Lena'nın hep sözünü ettiği iki uydu arkadaşı... Lena'nın Brutus'tan, onun sorularından çokça söz etmesi Amadeus'un kalbine garip bir sıkıntı verir olmuştu. Brutus güçlü kuvvetli, şımarık, buyurgan, hatta küstah... Tam Lena'nın hoşlanacağı tip... Ancak bir melankoliğin bir megalomanyağı baştan çıkarması kolay değildi...

"Ah Şizoid" diye geçirdi yine içinden. "Benim en iyi dert ortağım... Bıraktın gittin beni. Bıraktın... Gereksiz yere."

Sonra, çoktandır aramadığı Şizoid'in annesi Şebek Anne'yi ve kardeşi Şebek Burma'yı, Şizoid'in sağlığında hep uğradıkları birkaç mekânı hatırladı. Bu yerlerin hepsinden kaçıyor. Şizoid'in şebek mezarlığındaki cenazesine de gitmemişti. Cenaze sırasında Marx Sokağı'ndaki Uranüs Kahvesi'nde, titreyen elleriyle, yüksük kadehlerde konyak üstüne konyak devirmiş, beşinci kadehte de sarhoş olmuştu. Birden durdu... Nicedir Manyak Arşimed'i aramadığını hatırladı. Şizoid'in en sevdiği kişi Manyak Arşimed. Nasıl olmuştu da bunca zaman onun bir teselli kaynağı olabileceğini fark etmemişti! Nasıl olmuştu da Manyak Arşimed'i bu kadar ihmal etmişti! Şimdi onu düşününce içi ışıyor,